

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572947056/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

nd af den tøvende pragtfulde Karm; prægtige Vogne holdt her med galonerede Kudske og silkestrømpede Tjenere. Herskabet, som steg ud, vare alle Qvinder, rigtklædte Damer. De gik gjen- [37] nem de aabne Gitterporte op ad den høje, brede Trappe, der førte til en Bygning med marmorhvide Søiler. Var dette maaskee »Verdens-Underværket«. Der var vist *Mari*!

»*Sancta Maria!*« sang de derinde, Røgelsesduft bølgede frem under de høje, malede og forgyldte Buer, hvor Halvsnørke hvilede.

Det var *Magdalenekirken*. 40

Sortklædte, i de kosteligste Stoffer, syede efter sidste og højeste Møde, skred her hen over det blanke Gulv den fornemme qvindelige Verden. Vaabenet stod i Sølvspænderne paa den i Fløjel indbundne Bønsesbog og paa det stærkt parfumerede fine Lommeværk med de kostbare Brüsseler Kniplinger. Nogle 45 af Qvinderne knalede i stille Bøn foran Altrene, Andre søgte Skriftestolene.

Dryaden følte en Uro, en Angst, som var hun traadt ind et [38] Sted, hun ikke turde betræde. Her var Taushedens Hjem, Hemmelighedernes Storhal; Alt blev hvisket og lydløst betroet. 20

Dryaden saae sig selv fornummet i Silke og Slør, lignende i Skikkelse de andre Rigdoms- og Højbyrds-Qvinder; men hvor af dem var et Længselens Barn som hun?

Der lød et Suk, saa smerteligt dybt; kom det fra Skriftestolens Krog eller fra *Dryadens* Bryst? Hun drog Sløret tættere om sig. 25 Hun aandede Kirkerøgelse og ikke den friske Luft. Her var ikke Stedet for hendes Længsel.

Afsted! afsted, i Flugt uden Hvile! Døgnfiuen har ikke Hvile, dens Flyven er Liv.

Hun var igjen derude under straalende Gascandelabrer ved [39] pragtfulde Vandspring. »Alle Vandstrømmene mægte dog ikke af afskyllende det uskyldige Blod, som her er udgydt.«

De Ord bleve søgt.

Her stod fremmede Folk, de talte høit og levende, som Ingen vovede det i Hemmelighedernes store Høisal, hvorfra *Dryaden* 35 kom.

En stor Steenplade blev dræiet, løftet; hun forstod det ikke; hun saae den aabne Nødgang til Jorddybet; der steg de ned

6 *Mari*] hersejter NE ny Linia r. 23 *hun*] hersejter NE ny Lin r. 30-36 på overklebning r; bagpå højre halvdel af ni udelukkede linier.